

Teismo praktikos rinkinys

TARNAUTOJŲ TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2010 m. rugsėjo 14 d.

Byla F-52/09

Delfina Da Silva Pinto Branco
prieš
Europos Sąjungos Teisingumo Teismą

„Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Įdarbinimas — Bandomajam laikotarpiui paskirtas pareigūnas —
Atleidimas iš pareigų pasibaigus bandomajam laikotarpiui — Teisė į gynybą —
Tinkamumo vertinimas — Teisminė kontrolė“

Dalykas: Pagal EB 236 straipsnį ir AE 152 straipsnį pareikštas ieškinys, kuriuo D. Da Silva Pinto Branco iš esmės prašo panaikinti 2008 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimą atleisti ją pasibaigus bandomajam laikotarpiui ir priteisti iš institucijos atlyginti neturtinę žalą, kurią ieškovė tariamai patyrė dėl šio atleidimo.

Sprendimas: Atmesti ieškinį. Priteisti iš ieškovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Santrauka

1. Pareigūnai — Ieškinys — Asmens nenaudai priimtas aktas — Sąvoka — Parengiamasis aktas — Priemonės, kurių imtasi per pareigūno bandomąjį laikotarpį — Netaikymas (Pareigūnų tarnybos nuostatų 34, 90 ir 91 straipsniai)

2. Pareigūnai — Įdarbinimas — Bandomasis laikotarpis — Atleidimas po bandomojo laikotarpio — Prašymas išklaudyti bandomajam laikotarpiui paskirtą pareigūną ir vertintoją — Atsisakymas — Teisės į gynybą gerbimo principo, rūpestingumo pareigos ir pareigos padėti nesilaikymas — Nebuvimas (Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnis ir 34 straipsnio 3 dalis)

3. Pareigūnai — Įdarbinimas — Bandomasis laikotarpis — Rezultatų įvertinimas — Bandomajam laikotarpiui priimto pareigūno tinkamumo vertinimas — Teisminė kontrolė — Ribos (Pareigūnų tarnybos nuostatų 34 straipsnis)

1. Asmens nenaudai priimti yra tik aktai arba priemonės, sukeltantys privalomų teisinių pasekmių, kurios gali tiesiogiai ir iš karto turėti įtakos ieškovo interesams, konkrečiai pakeisdamos jos teisinę padėtį. Kalbant apie aktus ar sprendimus, kurių rengimas apima keletą etapų, ypač kuriais baigiama vidaus procedūra, aktais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį, iš principo laikytinos tik priemonės, išreiškiančios galutinę institucijos poziciją šios procedūros pabaigoje, o ne tarpinės priemonės, reikalingos galutiniam sprendimui priimti. Taigi pareigūnų skundų srityje sprendimo parengiamieji aktai nėra priimti asmens nenaudai, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį. Taip yra bandomojo laikotarpio ataskaitos ir Ataskaitų komiteto nuomonės, kuriomis grindžiamas sprendimas atleisti bandomajam laikotarpiui paskirtą pareigūną, atveju.

(žr. 32–34 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1993 m. birželio 24 d. Sprendimo *Seghers prieš Tarybą*, T-69/92, Rink. p. II-651, 28 punktas; 2003 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *McAuley prieš Tarybą*, T-324/02, Rink. VT p. I-A-337 ir II-1657, 28 punktas; 2006 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Angeletti prieš Komisiją*, T-394/03, Rink. VT p. I-A-2-95 ir II-A-2-441, 36 punktas; 2006 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Lavagnoli prieš Komisiją*, T-95/04, Rink. VT p. I-A-2-121 ir II-A-2-569, 33 punktas.

Tarnautojų teismo praktika: 2007 m. gegužės 24 d. Nutarties *Lofaro prieš Komisiją*, F-27/06 ir F-75/06, Rink. VT p. I-A-1-155 ir II-A-1-835, 58 punktas.

2. Bandomajam laikotarpiui paskirto pareigūno atleidimo srityje Paskyrimų tarnybos atsisakymui patenkinti jo ir vertintojo prašymą išklaudyti negali būti būdingas teisės į gynybą gerbimo principo, rungimosi principo ir rūpestingumo pareigos arba Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnio nesilaikymas.

Iš tiesų Pareigūnų tarnybos nuostatų 34 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas teisės į gynybą gerbimo principas nereiškia bendros Paskyrimų tarnybos pareigos išklaudyti bandomajam laikotarpiui paskirtą pareigūną prieš priimant sprendimą atleisti, ir taip yra net Ataskaitų komitetui išreiškus tokį norą.

Savo ruožtu rūpestingumo pareiga, kuri atspindi teisių ir pareigų, nustatytų Pareigūnų tarnybos nuostatuose dėl viešosios institucijos ir viešųjų tarnautojų santykių, pusiausvyrą, reiškia, kad jeigu administracija priima sprendimą dėl pareigūno situacijos, ji atsižvelgia į visus duomenis, kurie gali nulemti jos sprendimą, ir kad tai atlikdama ji turi atsižvelgti ne tik į tarnybos, bet ir į susijusio pareigūno interesus. Taip yra tuo atveju, kai ji turi bandomojo laikotarpio ataskaitas ir suinteresuotojo asmens suformuluotas pastabas dėl šių ataskaitų, kitaip tariant, duomenis, susijusius, viena vertus, su tarnybos interesais ir, kita vertus, su suinteresuotojo bandomajam laikotarpiui paskirto pareigūno interesais.

Galiausiai Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnyje administracijai nustatyta pareiga padėti siekiama, kad institucija apsaugotų pareigūnus nuo trečiųjų asmenų, o ne nuo pačios institucijos veiksmų, kurie kontroliuojami pagal kitas Pareigūnų tarnybos nuostatų normas.

(žr. 50–53 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 1973 m. liepos 12 d. Sprendimo *di Pillo prieš Komisiją*, 10/72 ir 47/72, Rink. p. 763, 16 punktas; 1987 m. vasario 4 d. Sprendimo *Maurissen prieš Audito Rūmus*, 417/85, Rink. p. 551, 12 punktas.

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1997 m. kovo 5 d. Sprendimo *Rozand-Lambiotte prieš Komisiją*, T-96/95, Rink. VT p. I-A-35 ir II-97, 120 punktas.

3. Bandomojo laikotarpio paskirtis leisti administracijai priimti konkretų sprendimą dėl bandomajam laikotarpiui paskirto pareigūno tinkamumo nustatytoms pareigoms, nusiteikimo, kurio laikydamasis jis atlieka savo užduotis, ir dėl jo darbo našumo tarnyboje. Pasibaigus bandomajam laikotarpiui, administracija, būdama nesusijusi su įdarbinant atliktais įvertinimais, turi galėti priimti sprendimą dėl klausimo, ar bandomajam laikotarpiui paskirtas pareigūnas nusipelnė, kad jam būtų suteiktas pareigūno statusas, kad jis galėtų eiti pareigas, kurių nori. Šis sprendimas apima bendrą bandomajam laikotarpiui paskirto pareigūno savybių ir elgesio įvertinimą, atsižvelgiant ir į teigiamus, ir į neigiamus duomenis, išaiškėjusius per bandomąjį laikotarpį.

Administracija turi didelę veiksmų laisvę vertindama bandomajam laikotarpiui paskirto pareigūno tinkamumą ir darbą tarnybos interesų atžvilgiu. Todėl Tarnautojų teismas neturi savo vertinimu pakeisti institucijų vertinimo, kiek jis susijęs su bandomojo laikotarpio rezultatais ir kandidato tinkamumu būti galutinai paskirtam į viešąją tarnybą, išskyrus akivaizdžios vertinimo klaidos arba piktnaudžiavimo įgaliojimais atvejį.

(žr. 59 ir 61 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: minėto Sprendimo *Rozand-Lambiotte prieš Komisiją* 112 punktas.

Teisingumo Teismo praktika: 1983 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Tréfois prieš Teisingumo Teismą*, 290/82, Rink. p. 3751, 24 punktas.